

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حزب کار ایران (توفان)

۰۱ می ۲۰۲۰

بیانیه حزب کار ایران (توفان) به مناسبت اول ماه مه

فرخنده باد اول ماه مه روز نمایش پر قدرت اتحاد کارگران سراسر جهان

طبقه کارگر در سراسر جهان قریب به ۱۳۱ سال است که این روز را به مناسبت تظاهرات عظیمی که کارگران شیکاگو در روز اول ماه مه سال ۱۸۸۶ برپا داشتند، گرامی می‌دارد. تظاهرات کارگران شیکاگو آن روز توسط پولیس سرمایه به خاک و خون کشیده شده ولی یاد این روز از خاطرها محو نگشت و اول ماه مه جلوه‌ای از همبستگی جهانی پرولتاریا در سراسر جهان گردید. در این مدت سرمایه‌داری جهانی کوشش بسیار کرد تا این روز را از میان بردارد، زیرا هراس سرمایه‌داری از اتحاد و همبستگی و تشکل پرولتاریاست. آنجا که این دسیسه با مقاومت کارگران روبه رو شد، بر این روز، روز کار نام نهاد و با این عمل وحشت خود را از نام کارگر عیان ساخت.

در این روز کارگران همه کشورها سوای رنگ، ملیت و مذهب فرا رسیدن زندگی آگاهانه خویش را در پیکار علیه بیکاری، گرسنگی، استثمار و بینوائی جشن می‌گیرند و در این پیکار مشترک دو جهان در برابر هم صف آرایی می‌کنند. جهان سرمایه و جهان کار، جهان استثمار و بردگی، جهان برابری و برادری. خواست همه کارگران جهان محو و نابودی استثمار و بنا نهادن جهانی بّری از جنگ و فاشیسم و راسیسم، جهانی بّری از فقر و فحشاء و همه آن مظاهر وجودی نظام انگلی سرمایه داری است.

رفقای کارگر! امسال در شرایطی اول ماه مه فرا می‌رسد که بحران کرونا به جهانیان ثابت کرد که نظام اقتصادی سرمایه داری نئولیبرالیسم حاکم بر جهان نه تنها در غلبه بر این بحران درمانده است، بلکه باعث شیوع روزافزون آن و جانباختن دهها هزار انسان نیز گردیده است. قریب به چهل سال است که نئولیبرالیسم به تدریج خود را بر کلیه عرصه‌های اقتصادی، سیاسی و اجتماعی جوامع بشری حاکم گردانیده است. طبیعی است که عرصه بهداشت و درمان نیز از این تهاجم افسارگسیخته در امان نبوده است. خصوصی‌سازی بیمارستان‌های دولتی، تعدیل کادر درمانی، کاهش و انجماد دستمزدها، کاهش تخت و وسائل و استانداردهای ذخیره برای بیماران اورژانس، انجام خدمات تمیزکاری توسط شرکت‌ها و مقاطعه‌کاران خصوصی، واگذاری تهیه غذای بیماران به آشپزخانه‌های خصوصی، انجام جراحی‌های غیرضروری و ... عملاً بیمارستان‌ها و کل نظام درمان را به تجارت‌خانه‌ای تبدیل کرده که تنها و تنها افزایش نرخ استثمار و کسب سود حداکثر را مدّ نظر دارد. جان انسان فدای سود حداکثر گردیده است. به همان نسبت که دولت در کشورهای امپریالیستی از اختصاص‌دادن بودجه کافی برای بهداشت، درمان و آموزش طفره می‌رود و بیمارستان‌ها را به بخش خصوصی وامی‌گذارد، دست و دلش برای تقویت زرادخانه‌های تسلیحاتی باز است.

مسئولیت مرگ مردمی که جنازه آنها را کامیون‌های ارتشی از گوشه و کنار خیابان‌های ایتالیا و اسپانیا و امریکا ... به علت عدم امکان نجات آنها در بیمارستان‌ها، جمع می‌کنند، یا در بیمارستان‌های المان، فرانسه و انگلستان و یا تهران در اثر کمبود وسایل درمانی و تنفسی و پرسنل و ... جان می‌بازند، به گردن دولت‌های در خدمت نئولیبرالیسم این کشور هاست. چهل سال نئولیبرالیسم در سرتاسر جهان مردم را آسیب‌پذیر کرده و سبب گشته است که آنها در مواجهه با چنین بحرانی در سلامت عمومی، امکان مقاومت و مواجهه نداشته باشند.

«ویروس کرونا» آنطور که ترمپ جار می‌زند «چینی» نیست، «سرمایه‌داری» است که با آلودگی محیط زیست، نابودی جنگل‌ها، از بین بردن محیط زندگی حیوانات و چپاندن آنها در مناطق تنگ و محدود، که امکان رشد و حرکت آنها را می‌گیرد، خطرات سرایت ویروس‌های حیوانی به انسان و جهش خطرناک آن را افزایش می‌دهد.

هر چقدر بحران «کرونا» بیشتر طول بکشد، به همان نسبت بر تعداد بیکاران افزوده خواهد گشت. بدون شک کشورهای امپریالیستی بعد از کرونا تضعیف خواهند گشت. گرچه مواضع و عملکرد سران دولت‌های امریکا، فرانسه، اسپانیا و المان از شکست تئوری نئولیبرالیسم خبر می‌دهد، ولی در عین حال نشان از گرایش شدید ناسیونالیسم دارد که با فاشیسم فقط یک گام بیشتر فاصله ندارد. این وظیفه کمونیست‌ها و نیروهای مترقی و انقلابی است که با این پدیده شوم به صورت جدی و دامن‌دار به مبارزه برخیزند و از حقوق و آزادیهای دموکراتیک که در حال مسخ شدن هستند دفاع نمایند و اجازه ندهند مقابله با ویروس کرونا ابزاری گردد تا نظام خفقان در جامعه مستقر شود. قطعاً پس از «کرونا» نئولیبرالیسم تضعیف و نقش دولت‌های سرمایه‌داری پررنگتر خواهد شد. احتمالاً بخشی از اقتصاد موقتاً به دست «دولت‌های نجات» خواهد افتاد، ولی در نهایت «دولت» در خدمت به نظام سرمایه‌داری و سرمایه‌دار باقی خواهد ماند. تکاملی که در بهترین حالت به نمونه چین ختم خواهد شد. گرچه عرصه‌های آموزش و درمان در کشور مذکور رایگان است - که البته از دوران سوسیالیستی این کشور به یادگار مانده‌اند- ولی سرمایه‌داری دولتی چین در خدمت به نظام سرمایه و سرمایه‌داران انجام وظیفه می‌کند. در صورتی که در سوسیالیسم، اقتصاد دولتی در خدمت پرولتاریا و زحمتکشان عمل می‌نماید. دولت سوسیالیستی با اجتماعی‌کردن تولید، آن را بر مبنای رفع نیازمندی‌های مادی و معنوی جامعه و رفاه عمومی سازمان می‌دهد. کار و مسکن حق مسلم اعضای جامعه به شمار می‌آید. آموزش و بهداشت و درمان برای کلیه اعضای جامعه رایگان است و ... در اینجا است که در صورت بروز فاجعه و بحران، دولت سوسیالیستی به عکس دولت بورژوازی دغدغه سود و زیان سرمایه‌داران را ندارد، از اینرو می‌تواند کلیه امکانات خود را صرفاً مصروف خدمت و حمایت و حفاظت از آحاد جامعه به کار اندازد. سوسیالیسم تنها راه نجات بشریت از چنگال سود و سرمایه است. سوسیالیسم تنها نظامی است که قدرت مبارزه با بیماری‌های همه‌گیر جهانی را دارد، و سرمایه‌داری مولد این ویروس‌های ضدبشری است.

رفقای کارگر! اول ماه مه در شرایطی فرا می‌رسد که در ایران علاوه بر وخیم تر شدن وضعیت معیشتی و ادامه سیاست‌های نولیبرالی و سرکوب خونین فرودستان جامعه، سیل و ویرانی در منطقه سیستان و بلوچستان و زلزله خوی و از طرفی گسترش شیوع فاجعه ویروس کرونا و ترس و وحشت در سراسر ایران زندگی را برکام مردم تلخ کرده است. ویروس کرونا در زمانی گسترش می‌یابد که بی‌کفایتی و سستی مسؤولان مکتبی با الهام از مصلحت‌جویی سلطه‌گرانه مافیای حاکم، هر روز بیشتر در شرایط بحرانی آشکار فرو می‌رود و این بی‌مسئولیتی، بی‌کفایتی، بی‌تفاوتی نسبت به سرنوشت مردم ایران به ویژه کارگران و زحمتکشان میدان را برای اپوزیسیون و جبهه‌های رنگارنگ بورژوازی که در خدمت امپریالیسم و صهیونیسم جهانی افسارگسیخته فعالیت می‌کنند، فراهم آورده است. در حالی که در سراسر جهان مردم در همبستگی با یک دیگر با حفظ روحیه بالا و مبارزه جویانه در پی بیکاری مشترک به ضد این بیماری نامرئی

بوده و خود را برای دفاع از دستاوردهای دموکراتیک و به ضد ترور و خفقان دولتی آماده می‌کنند اپوزیسیون ارتجاعی و نوکر امپریالیسم در پی ایجاد نفاق، تفرقه، آشوب و شیوع یأس در میان مردم کوشا بوده و در تلاشند تا از آب گل آلود ماهی بگیرند. ما ایقان داریم که کارگران امروز ایران کارگران انقلاب بهمن [دلو] بوده و از روحیه همبستگی و رفتار انسانی در این انقلاب سرشارند و با وحدت و همبستگی یکپارچه در مقابل دسیسه دشمنان، تحریمهای ضدبشری و هرگونه مداخله خارجی خواهند ایستاد و توطئه‌های آنها را نقش بر آب خواهند کرد.

حاکمیت در ایران، مردم را به حال خود واگذار کرده و سخنانش بی‌محتوا و بی‌برنامه است و مسؤلیت حفاظت از جان مردم را به عهده خود آنها گذاشته است. پیشنهاد سر زبانی در خانه ماندن آنها، عملی نیست، زیرا نیازمندیهای مردم را برآورده نمی‌کنند و فقط حرف توخالی است. حاکمیت به فکر جان مردم نیست به فکر عوامفریبی برای انصراف افکار عمومی از خود سلب مسؤلیت می‌کند.

رفقای کارگر! درشرایطی به استقبال اول ماه مه می‌رویم که جلسه شورای عالی کار برای تعیین حداقل دستمزد کارگران، با اعلام «۲۱ درصد افزایش مزد کارگران» در حالی پایان یافت که حداقل دستمزد کارگران نیز یک میلیون و ۸۳۵ هزار تومان تعیین شد که نسبت به سال گذشته فقط ۳۱۸ هزار تومان افزایش یافت.

با تعیین حداقل حقوق ماهانه یک میلیون و ۸۳۵ هزار تومانی برای کارگران در سال ۱۳۹۹ و بر مبنای قیمت ۱۵ هزار و ۵۰۰ تومانی دالر در بازار ارز ایران، حداقل حقوق یک کارگر در ماه معادل ۱۱۸ دالر تعیین شده که در مجموع دوازده ماه سال حدود یک هزار و ۴۲۰ دالر است. این سند گرسنگی و بردگی کارگران است. سیاستی ارتجاعی و ضد کارگری و نولیبرالی که معیشت و سلامت و موجودیت کارگران و فرودستان را تهدید می‌کند؛ ویروسی است خطرناکتر از ویروس کرونا!

برای چیره شدن بر این ویروس سرمایه‌داری، باید به ایدئولوژی طبقه کارگر یعنی مارکسیسم لنینیسم مسلح شد، حزبیت و تشکیلات را درس لوجه کار خود قرار داد و به سازماندهی اردوی کار و زحمت و وسیعترین اقشار فرودست جامعه روی آورد. راه رهائی از ویروس نظام سرمایه‌داری جمهوری اسلامی و راه پیروزی بر ویروس کرونا و بلایای طبیعی استقرار سوسیالیسم است! هرگونه مخالفت با حزبیت و تشکیلات و در عوض تبلیغ فردگرایی و آنارشیزم و اوتوریته سنتیزی، موجب تداوم این وضعیت مصیبت بار، فقر و گرسنگی و مرگ و میر خواهد گشت و دشمنان کمونیسم و حزبیت در این فجایع شریک اند!

حزب کار ایران (توفان) اول ماه مه، روز کارگر را به همه کارگران شاد باش می‌گوید و برای شان در پیکار متحدانه علیه سرمایه‌داری و امپریالیسم، علیه جنگ و خونریزی و فاشیسم و برای نان، صلح و آزادی پیروزی آرزو می‌کند. تنها از طریق راهی که لنینیسم نشان می‌دهد قادریم قدرت سیاسی را به کف گرفته و آینده تابناک بشری را رقم زنیم. این راه رهائی بشریت و راه تحقق حقوق بشر برای همه کارگران و زحمتکشان سراسر جهان است.

زنده باد انترناسیونالیسم پرولتاری!

سرنگون باد رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی به دست کارگران و زحمتکشان ایران!

زنده باد سوسیالیسم این پرچم نجات بشریت!

دست امپریالیسم امریکا از ایران و منطقه کوتاه باد!

حزب کار ایران (توفان)

اردیبهشت ماه [ثور] ۱۳۹۹

www.toufan.org